

PIK:n kuulumisia

Polyteknikkojen Ilmailukerhon vuosikokous pidettiin 11. 10. 61. Saapuvilla oli monivuotinen Kannatusyhdistyksen puheenjohtaja ja kerhon kunniajäsen, dipl. ins. Gunnar Stähle sekä lukuisa joukko insinöörejä ja teekkareita. Vuosikokouksessa johti puhetta DI K. Hedström ja sihteerinä toimi DI Y. Santaholma.

Toimintavuoden tuloksista kuultiin eri toimintakertomusten kautta. Työtunteja havaittiin kertyneen yli 3200 ja lentotunneissa saavutettiin uusi kerhon ennätys 361. Kerhon jäsenmäärä on nyt 205, joista Korkeakoulun kirjoissa n. 100.

Mennyt vuosi oli kerhon toiminnassa jo 30:s. Keväällä vietettiin juhlallisuuksia monin tavoin, mm. kerhon toimintaa esittelevä näyttely oli Teekkarimuseossa avoinna viikon ja saavutti melkoisen menestyksen. Eri tilaisuuksiin oli saapunut suuri määrä vanhoja ja uusia jäseniä muistoja verestämään.

Rakennustoiminta keskittyi koneiden huoltoon ja auton korjaamiseen. Tämän lisäksi päästiin syksyllä aloittamaan uuden PIK-12 koulukoneen rakennustyöt. Tarkoituksena on suorittaa muutamia parannuksia hyväksi todettuun suomalaiseseen kaksipaikkaiseen purjekoneeseen. Koneen on laskettu valmistuvan suotuisten olosuhteiden vallitessa kesään 1963 mennessä. Suunnittelupuolella puuhattiin ja kokeiltiin sekä uutta että vanhaa. Tinttimittarin koelentoja suoritettiin innokkaasti koko kesän ja tulokset olivat rohkaisevia. Lentokoneradio oli ahkerasti käytössä kilpailuissa ja matkalennoilla ja todettiin siitä olevan melkoista hyötyä. Teekkarit M. Kaitera ja M. Lampinen rakentavat parhaillaan kokonaan transistoroitua lentokoneradiota, mikä valmistuu keväällä 1962. Laitteeseen tulee useampia kanavia ja lisäksi siitä on tarkoitus tehdä mahdollisimman helppokäyttöinen. Suurimman osan kerhon voimista sitoo uuden hinauskoneen rakentaminen. Suunnittelutoiminta, DI Kaj Mellénin johdolla on edistynyt hyvää vauhtia ja koneen — PIK-15 tyyppiltään — lasketaan valmistuvan alle aikayksikön.

Kerhon jäsenet osallistuivat ahkerasti myös lentotoimintaan. Keväällä käytiin Pallaksella, osallistuttiin SM-purjelentokilpailuihin, pidettiin kahden viikon kesäleiri Vesivehmaan kentällä ja koulutettiin uusia pilotteja. OH-YMA eli "Tumppu" käväisi Lyypekin kansainvälisissä lentokilpailuissa ja osallistui myös moottorilennon SM-kisoihin. Lisäksi osallistuttiin erilaisiin maaliinlasku- ja liikehtimiskilpailuihin vaihtelevalla menestyksellä.

Toimintavuoden aikana kutsuttiin kerhon kunniajäseniksi dipl. ins. Gunnar Stähle ja kerhon perustaja, ensimmäinen puheenjohtajamme professori Jorma Serlachius.

Kokouksen kohokohta saavutettiin kun kunniajäsen, dipl. ins. Gunnar Stähle ilmoitti lahjoittavansa kerholle ikuisesti kiertävän Pöllö-patsaan. Hän piti myös unohtumattoman puheen, jonka mottona oli toveripiirin antama tunnustus ansioituneelle jäsenelle. Erikoisesti PIK:n piirissä annetaan suuri arvo rauhalliselle ja harkitsevalle kerholaiselle, joka on osoittanut poikkeuksellista kykyä ylläpitää yhteishenkeä ja on esimerkillään kannustanut muita utteraan työhön. Kun hän lisäksi on osoittanut olevansa harkitseva lentäjä, on hän täydellä syyllä kelvoinen saamaan Pöllön haltuunsa vuodeksi. Seuraavassa kuukausikokouksessa patsas luovutettiin teekkari Matti Kaiteralle, eikä syyttä. Kerhomme on siis saanut yhden arvokkaan perinteen lisää.

Suurella tyydytyksellä todettakoon, että kerhomme johtoaatus, suunnittelutoiminta, on erittäin vilkasta. Tästä lankeaa kiitos ansiokkaille ja kokeneille lentokoneensuunnittelijoille, mutta myös nykhetken uusille jäsenille. Yritämme parhaamme mukaan toteuttaa ideoita ja antaa oman osamme Suomen ilmailulle sen eri muodoissa.

Matti Lampinen

Dipl. ins. Gunnar Stähle pitämässä Pöllö-patsaan luovutuspuhetta. Patsas on pöydällä kokouksen puheenjohtajan, dipl. ins. Hedströmin edessä.